

UFO-RAPPORT

nr.3,1975- årgång 3- pris 4:00 *

I detta nummer:

HANS LAURITZEN PRESENTERAR NYA FORSKNINGSRÖN
OM TYNGDKRAFTEN

FOTON TAGNA I USA - UFO ELLER RÖKRING?

UFO- RAPPORT

är en informations- och
medlemstidning utgiven av
SUFORC - Swedish UFO
Research Center

Nummer 3 1975
Årgång 3

INNEHÅLL

Redaktionellt.....	2
Nytt om tyngdkraften	
Hans Lauritzen.....	3
Hotet mot framtiden, del 3	
Staffan Stigsjö.....	8
UFO-Nytt USA.....	12
UFO-Nytt Sverige.....	14
Rapportöversikt.....	15
BOKNYTT:	
UFO-landinger i Danmark	
(Willy Wegner).....	23
Samningen om det övernaturliga	
(Thor-Leif Dahnielson).23	

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE: Borgny
Tingstedt
ADRESS: Sturegatan 32 A, 571 00 NÄSSJÖ
TELEFON: 0380-73797

ÅRSPRENUMERATION: kr 15:- (4 nr)
postgiro 88 31 76 - 0

ANNONSPRISER: Småannonser 80 öre/mm
Kvartssida kr 65:-
Halvsida kr 120:-
Helsida kr 200:-

COPYRIGHT: Allt eftertryck utan tillstånd från
utgivaren förbjudet.

Redaktionellt

Mycket material rörande UFO har under årens lopp givits ut världen över. I Sverige har det väl inte funnits så många böcker, men i USA och andra länder har det formligen spottats ut UFO-böcker av skiftande kvalitet. Hur många UFO-böcker det har getts ut de senaste årtiondena är omöjligt att säga, men troligen rör det sig om tusentals.

Då det ju blir mycket dyrbart för den ambitiösa ufologen att förse sig med allt aktuellt material, finns det nu en annan möjlighet. Arbetsgruppen för ufologi (AFU) i Södertälje (tidigare utgivare av Ufologen) har startat en biblioteksverksamhet. Biblioteket innehåller redan 350 böcker, småskrifter, tidskrifter och pressurklipp, men hoppas att kunna utöka biblioteket med foton, filmer och bandinspelningar.

Utlåning sker per post och låntagaren svarar för portokostnaden. För att verksamheten ska gå ihop måste AFU dessutom ta ut en årlig avgift på 15 kronor. Har du material som står och dammar hemma som skulle vara av intresse för andra så kan du antingen skänka det till biblioteket eller ställa det till förfogande. Adressen till AFU är: Box 5046, 151 05 Södertälje 5.

Så här i sommarvärmen ber vi att få påpeka att UFO-Rapport nummer 4 troligen kommer att bli försenat och inte kan väntas förrän någon gång i november. Orsak till detta är att de ökade omkostnaderna för tidningen under 1975 har gjort att tidningen vid årets slut kommer att ha ett underskott på cirka

forts. s. 14

Nytt om tyngdkraften

av Hans Lauritzen

Det har efterhand lyckats vetenskapen att kasta ljus över nästan alla kända fenomen i naturen, men en av de mest grundläggande, nämligen tyngdkraften, har ännu inte låtit sig frånlockas sin hemlighet. Många av världens ledande fysiker arbetar ihärdigt med att genomföra experiment som skulle kunna ge en antydning om vad tyngdkraften egentligen är. Det man önskar få klarhet i är: består tyngdkraften av småpartiklar (de s k gravitonerna), eller består den av elektromagnetiska vågor; varifrån utsänds den, framkallas verkan när den passerar materia eller när den stoppas av materia. Detta är bara några få av de många frågor, som alltså ännu är obesvarade.

DEN ELEKTROMAGNETISKA VAGTEORIN

En av de mest utbredda teorierna bland fysikerna går ut på att tyngdkraften utbreder sig med samma hastighet som elektromagnetiska vågor. Albert Einstein använde denna teori. Han band också tyngdkraften samman med teorin om universums krökning. Enstaka vetenskapsmän har haft den uppfattningen att tyngdkraften består av elektromagnetiska vågor med en mycket större frekvens än man hittills har uppmätt. Åtskilliga vetenskapsmän menar att tyngdkraften består av elektromagnetiska vågor med en mycket låg frekvens. Det har ännu inte varit möjligt att påvisa dessa elektromagnetiska vågor. På det hela taget får

det anses tveklaktigt att tyngdkraften skulle utbreda sig som elektromagnetiska vågor, ty man får ju då ställa de klassiska frågorna: varifrån utsänds de eventuella vågorna, vilken kraft får dem till att utsändas, och vad är det som sker när vågorna stoppas av eller passerar materia. Accepterar man sannolikheten för elektromagnetiska vågor, får man också klargöra, att det inte kan vara elektromagnetiska vågor utsända från jorden, som förorsakar tyngdverkan. Ett stoppande av sådana vågor skulle ju bara tillfoga partiklarna en kraft bort från jorden. Man kan då göra konklusionen, att de ev. elektromagnetiska vågorna kommer utifrån världsrymden. Men vi känner inga elektromagnetiska vågor, som har en så enorm genomträngningsförmåga som tyngdkraften. Så länge vi inte har något säkert bevis för vad tyngdkraften egentligen är, bör vi inte fullständigt bortse från någon teori, men det kan nog i detta sammanhang vara rimligt att rikta uppmärksamheten mot andra teorier.

GRAVITONER OCH NEUTRINOER

Låt oss först se på teorin om gravitoner. Det finns ännu inget bevis för, att denna hypotetiska partikel över huvud existerar. Vanligen antar man, att gravitoner kommer strömmande från världsrymden och utövar ett tryck på materien. Samma invändningar som nämndes i samband med elektromagnetiska vågor, gäller

också för gravitonteorin. Däremot har neutriniteorin ett stort försteg, inte så mycket för att teorin ger en bättre logisk förklaring än ovanstående teorier, utan därför att neutron verkligen existerar. Neutrinon framkallas bl a genom klyvningen av en neutron, som förändras till en proton genom avgivandet av en elektron samt den lilla partikeln neutrino. Neutrinon har ingen elektrisk laddning, och den har en massa på noll (detsamma gäller för fotonen). Neutrinon tycks kunna genomtränga oändligt stora materiamassor; teoretiskt har man räknat med att neutron skulle kunna passera igenom 10 miljarder solar efter varandra. Det får anses högst osannolikt att neutroner skulle vara orsaken till tyngdkraften, ty när de passerar obehindrat genom oändligt stora materiamassor avger de knappast heller någon energi som kan manifestera sig som tyngd. Inte desto mindre koncentrerar sig vetenskapsmännen i dag speciellt på neutrinoerna sett från den synpunkten, att en association av en neutrino och en antineutrino kunde verka som tyngdkraft. Man har placerat känsliga apparater under jordytan med avsikten att mäta intensiteten av passerande neutrinoer från universum, och jämföra dessa mätningar med mätningar av växlingar i intensiteten av tyngdkraften, växlingar i jordens magnetfält, himlakropparnas ställning m m.

UNIVERSELL FRI KINETISK ENERGI

Teorin om en icke-partikulär energi som orsak till tyngdkraften är ganska utbredd bland tyngdkraftsforskare. Det finns flera olika variationer på denna teori, men här ska

endast omnämnas en av dessa variationer. Den går i korthet ut på, att det genom hela universum med oändlig hastighet och i alla riktningar strömmar en universell fri kinetisk energi eller rörelseenergi. När denna rörelseenergi passerar materiamassor, stoppas en helt liten del av den, varvid den tillför materiapartiklarna rörelseenergi kontinuerligt med rotation och pulsering. Ett föremål som befinner sig i närheten av en himlakropp mottar således mera rörelseenergi från den sida som vänder bort från himlakroppen, och trycks därvid ner mot den. Det ska här påpekas, att den teoretiska funktionen av denna rörelseenergi ungefär svarar mot den teoretiska funktionen av gravitoner och neutrinoer. Man bör också göra klart för sig, att det inte finns något slutgiltigt bevis för att en sådan universell fri kinetisk energi existerar, och det är säkert inte heller möjligt att bevisa den, då den fria rörelseenergin i sig själv inte kan observeras — man kan endast se den verkan som den framkallar i materiapartiklarna. Man kan jämföra denna teori teorierna om en universell energispänning, universell metrisk tensor m m.

TID OCH TYNGDKRAFT

De flesta har säkert träffat på människor, som har tvivlat på riktigheten av Einsteins teori, enligt vilken varje kropp som rör sig, har sin egen tid. Denna tid bestäms av kroppens hastighet i förhållande till ljusets; ju större hastighet ju långsammare går tiden, och vid ljusets hastighet skulle tiden stå stilla. Det har varit möjligt att få denna teori bekräftat med hjälp av satellitexperiment, men det visade sig dock, att

försöksresultaten var ganska komplicerade, då man inte helt fick de resultat man i början hade räknat med. Enligt beräkningarna skulle uret i satelliten under alla omständigheter visa ett mindre tidsförlopp än kontrolluret på jorden, men ibland visade i stället satellituret ett större tidsförlopp än kontrolluret. Nu kan man självfallet göra den anmärkningen, att då en satellit, som är uppsänd i en bana mot jordrotationen, i förhållande till en statisk punkt i universum rör sig mindre än jordytan, så bör den då också visa ett större tidsförlopp. Men även om man tar detta med i beräkningen, visar dock försöken med all tydlighet att tidsförloppet också är avhängigt av tyngdkraftsfältets styrka genom att ju starkare tyngdkraftsfältet är, ju fortare går tiden. Man talar också om att tidsförloppet är underkastat två olika faktorer, nämligen en "kinetisk" faktor och en "dynamisk" faktor. Den kinetiska faktorn svarar mot föremålets rörelse, och den dynamiska faktorn svarar mot intensiteten av det tyngdkraftsfält där föremålet befinner sig.

LJUS OCH TYNGDKRAFT

Att ljuset i en viss utsträckning påverkas av tyngdkraften är välkänt från det fenomenet att ljuset avböjs i sin bana när det passerar nära en himlakropp, t ex solen. Men eftersom fotonerna varken har massa eller elektrisk laddning, får denna verkan antas bero på en osymmetri i den energispänning, som är mediet för ljusets utbredning.

TYNGDKRAFTSFÖRSKJUT-

NINGEN AV ELEKTROMAGNETISKA VÄGOR

Bl a genom satellitförsök har man konstaterat att frekvenserna av elektromagnetiska vågor varierar i överensstämmelse med intensiteten av det tyngdkraftsfält som de passerar. Variationen följer följande mönster: när de elektromagnetiska vågorna utgår från det svagare tyngdkraftsfältet kring satelliten, kommer de fram till jordytan med en större frekvens än då de utsändes, och när de elektromagnetiska vågorna utgår från det starkare tyngdkraftsfältet på jordytan, kommer de fram till satelliten med en mindre frekvens än då de utsändes.

DEN UNIVERSELLA C-KONSTANTEN

Man märker ibland att tvivel uppstår om c verkligen är en universell konstant, då man påstår att ljusets hastighet kan variera. Men lika ofta ser man fastslaget, att ljusets hastighet är konstant. Det är emellertid inte riktigt; ljusets hastighet är inte konstant. Det som är konstant, är ljusets hastighet pr sekund (eller pr vilken tidsenhet som helst). Vi får här nämligen tänka på, att tidsförloppet varierar både efter den kinetiska och den dynamiska faktorn, vilket, sett från en statisk universell punkt, betyder att sekunden inte är lika lång överallt. Men då ljusets hastighet alltid exakt följer tidsförloppet, så förblir produkten av ljusets hastighet och en sekund alltid konstant. Sett utifrån en statisk universell punkt betyder det att ljusets hastighet är långsammare i ett svagare tyngdkraftsfält och snabbare i ett starkare tyngdkraftsfält.

FORMELN $E=mc^2$.

Någon undrar kanske varför denna nya formel införs. Men det faktum, att de elektromagnetiska vågorna varierar efter tyngdkraften, och att både tidsförloppet och ljusets hastighet varierar efter tyngdkraften, måste få oss att ställa frågan om inte också partikelenergin varierar efter tyngdkraften. Einsteins formel $E=mc^2$ är genial, och vi kan söka föreställa oss de överläggningar som kan ha gett upphov till användandet av c^2 . När ljuset rör sig med samma hastighet som tidens förlopp, måste orsaken till ljusets utsändning vara direkt förbunden härmed. Ljus och andra elektromagnetiska vågor är ju i sig själva materia med oändlig massa. Man kunde därför tänka sig, att den okända kraft som håller samman materiens partiklar, just motbalanseras av en partikelenergi svarande mot 300 000 km i sekunden, och därvid utsänds ljuset. Då denna okända kraft bestämmer både ljusets hastighet och tidens förlopp såsom varande två sekundära verkningar, kan det vara rimligt att anta, att om man kombinerade dessa och tog kvadraten på resultatet, skulle man också få ett uttryck för den annars okända kraft som partiklarna skulle övervinna vid energiutsändningen, och som därför också bör vara bestämmande för själva partiklarnas energiinnehåll. Vi vet nu att det uppträder förändringar i denna okända kraft i överensstämmelse med förändringar i tyngdkraftsfältets intensitet, men då dessa förändringar verkar diametralt motsatt på de två sekundära verkningarna, då ljushastigheten blir lika mycket större som sekunden blir motsvarande kortare, betyder det, att produkten c

eller kvadraten på c fortfarande är konstant trots att betingelserna för partiklarnas energiinnehåll har förändrat sig. Det mest korrekta sättet att uttrycka energiinnehållet på bör därför vara: $E=mc^2g$, därför att denna nya formel tar tillbörlig hänsyn till variationer i tyngdkraften.

DET FRIA FALLET

Varför faller 1 kg bly lika snabbt till marken som 3 kg? När det är 3 gånger så mycket materia för tyngdkraften att verka på, varför faller det då inte 3 gånger snabbare? Nu gör det alltså inte det, och man kan därför med säkerhet fastslå att fallhastigheten inte är relativ med skillnaden mellan det fallande föremålet och den ifrågavarande himlakroppen. Fallhastigheten bestäms däremot av den totala vikten på föremålet och himlakroppen i förhållande till den universella tyngdkraftskonstanten.

MACH'S PRINCIP OCH UNIVERSUMS UTVIDGNING

Mach's princip säger, att tyngdkraften bestäms av den totala massan av all materia i universum. I början verkar detta tilltalande på de forskare som anser att tyngdkraften härrör från utslungandet av energi från himlakropparna i universum, men det förutsätter dock, att tyngdkraften inte utbreder sig snabbare än universum. De himlakroppar som ligger längst bort från oss, avlägsnar sig till synes med en hastighet av ca 155 000 km i sekunden. Om tyngdkraften antas ha en hastighet många gånger större än ljusets — och det är det ju en del forskare som menar — så skulle tyngdkraften kontinuerligt avta i ett större tempo än universums förmodade utvidgning. För övrigt är man inte alls säker på, nu-

mera, att rödförskjutningen av ljuset från fjärran galaxer bör tydas som en Dopplereffekt, då man i stället kunde tänka sig att orsaken till förskjutningen kan vara en varierande intensitet av tyngdkraften därute.

EXPERIMENT

Med hjälp av satelliter är det möjligt att företa tyngdkraftsförsök i en helt annan skala än tidigare. Här ska dock nämnas en helt annan typ av försök. Man har nedkylt en magnet till nära den absoluta nollpunkten — 273° Celsius. Magneten var helt liten, ca 500 gram, med vid denna låga temperatur var en elektrisk ström på bara några få volt tillräcklig för att framkalla en mycket stark magnetism, som vid vanlig

temperatur skulle kräva en magnet på flera ton och en mycket stark ström. Man kan ju då föreställa sig en Teslapole eller en apparat som dr Marcel Pagé's nerkyld till omkring den absoluta nollpunkten. Lyftkraften på glimmerplattan blir då avsevärd, och i stånd att lyfta flera ton upp i luften. Det är säkert inte orimligt anta, att detta fenomen redan utnyttjas i praktiken.

KONKLUSION

Det är av betydelse att än en gång framhålla det faktum, att förändringar i tyngdkraftens intensitet förorsakar motsvarande förändringar i ljusets utbredningshastighet, i tidsförloppet samt i energiinnehållet i elektromagnetiska vågor.

HAR JORDEN EN FRAMTID? Staffan Stigsjö

Jordens naturresurser håller på att sina, den biologiska balansen är allvarligt rubbad, planeten håller på att förgiftas. I dag finns nästan fyra miljarder människor på jorden. Hälften av mänskligheten saknar rent dricksvatten. Entredjedel lever på svältgränsen eller svälter. Varje år ökar jordens befolkning med åtta miljoner nya män-

I höst (1974) har en FN-konferens om problemen kring befolkningsökningen ägt rum i Bukarest. Trots att ämnet stått på FN:s arbetsprogram ända sedan starten, var det först år 1966 som en majoritet av medlemsländerna kunde enas om att FN skulle engagera sig aktivt i frågan.

De amerikanska meteorologerna professor Helmut Landsberg och dr Lester Machta konstaterar att klimatet påverkas av de växande städerna, liksom

I Dagens Nyheter av den 26 maj 1974 uppges att det finns planer på att ändra de sibiriska och kanadensiska flodernas lopp, att använda vattnet för konstbevattning i stället för att låta det flyta ut i Norra Ishavet. Men om ishavet mister det söta vattnet från de stora floderna, kommer isbildningen att minska. Följden blir att polarhavets istäckor långsamt smälter bort. Detta kommer att totalt förändra klimatet.

Dessutom skulle världens vattenstånd höjas med en halv till en centimeter om året - till sist med sex sju meter.

Den västtyske meteorologen professor Hermann Flohn vid Bonn-universitetet förutser en mycket snabbt ökande uppvärmning av jorden. Detta kommer att leda till allvarliga risker. Redan om femtio-sextio år är människans påverkan på klimatet lika stark eller starkare än de naturliga orsakerna till klimatförändringar.

Kommer avsmältningen av Nordpols- och Grönlandsisarna igång kan detta bli en oåterkallelig och snabb process. I början av avsmältningen uppstår ett klimat som liknar tidig medeltid, omkring år 1000, eller det som rådde under den postglaciala värmetiden omkring 4000 år före vår tideräkning.

Det är alldeles tydligt att frågan om jorden har en framtid måste besvaras så här:

Om mänskligheten inte radikalt ändrar sin attityd att leva mot naturen och fortsätter att kortsynt exploatera dess resurser finns ingen framtid.

Villkoren för civilisationen kommer då att te sig ungefär som för invånarna på en ö där en osläcklig skogsbrand rasar - stora offer kommer att krävas, invånarna får överge by efter by och söka skydd inom få höglänta områden, där de under allt mer primitiva former temporärt fortsätter att leva tills den allt mer accelererande förstörelsen framtingar drastiska överlevnadsförsök. Till sist är ön förbränd och alla resurser uttömda.

Många forskare menar att det ännu är tid att vända denna fasansfulla "utveckling". Men frågan är om "människodjuret" med sin överlägsna hjärna trots allt har förstånd nog att genomföra denna samfälliga, globala ansträngning. Under alla förhållanden står vi nu inför den största dramatik som mänskligheten någonsin upplevat. I takt med sinande resurser och accelererande överbefolkning kommer med säkerhet framtidens politiker att få ge upp sina "visioner" av "en rättvis

värld" - av sådana ideologier som föddes under vad jag kallat den "romantiska" epoken 1850-1950 och som helt och hållet baserades på grundvalar som i snabb takt nu håller på att raseras, trots att de på sina håll ännu betraktas som något en gång för alla givet.

Livet på jorden kan aldrig föras tillbaka till de förhållanden som fanns. Den överhettade teknologiska civilisationen kan bara försöka dämpa effekterna av den förstörelse av planeten som redan är ett faktum.

Somliga forskare menar att planeten Mars utgör ett exempel på hur ett klot radikalt kan förvandlas. En av Sovjets främsta rymdforskare, professor Vasilij Moroz, säger att den sovjetiska sonden Mars 6 har avslöjat, att Mars en gång haft vatten som nu är borta. Om detta vittnar de många uttorkade flodbäddarna på planetens yta. Marsatmosfären ligger, menar Moroz, infrusen vid polerna.

I en artikel i Göteborgs-Posten 29 juni 1974 skriver Kåre Olsson bl.a. följande:

"De hittills gjorda studierna av Mars visar att planeten huvudsakligen är täckt av öknar med väldiga sandstormar, att det förekommer mycket kraftiga temperaturvariationer, att det vatten som finns på dess yta till största delen är bundet i polarisarna, och att atmosfären på Mars är mycket tunn. Ett ganska otrevligt ställe för de former av liv som vi känner till.

Antag att man genom de vidare studierna kommer fram till att det idag inte heller finns något liv på planeten Mars, men att vissa typer av asymmetriska molekyler endast finns i en av de två möjliga versionerna. Då skulle man kunna dra slutsatsen att Mars en gång haft levande organismer, men att den numera får betraktas som en kosmisk ruin.

Antag vidare att man kan sluta sig till att just de levande organismerna själva förorsakat planetens förfall. Detta skulle kunna ske, genom att de

blivit så dominerande på planetytan att de förändrat planetens förmåga att ta emot solljus. Därmed skulle de levande varelserna ha skapat en istid som de inte kunnat överleva, och marslivet därmed dött ut.

Skulle sådana kunskaper om vår granplanet vara viktiga för oss jordinvånare? Antagligen skulle de det. Det kanske är så, att vi ännu inte känsломässigt har fattat att vi inte kan hantera jordklotet hur som helst.

Det räcker måhända inte att meteorologerna varnar oss för att snabbt bränna upp jordens oljeförråd, och därmed öka mängden koldioxid och sot i atmosfären, att biologerna varnar oss för att hugga ner de stora skogarna och därmed riskera att tillverka öknar, att havsforskarna berättar om faran med att släppa ut stora mängder olja i världshaven, då detta skulle kunna hindra havens små växter att binda solljus, vilket skulle ge oss både mindre mat att äta och mindre mängder syre att andas, att den ene experten efter den andre pekar på allvarliga konsekvenser av vårt sätt att hushålla med naturresurserna.

Vikanske behöver ett konkret bevis, exempelvis i form av en dödad planet, på att levande organismer, som inte anpassar sig till sina förutsättningar, undergräver sin egen existens. Det behövs måhända ett sådant bevis, för att vi ska börja se om vårt eget hem och vårda jorden istället för att plundra den.

Först när vi fick se de första bilderna av jorden sedd från månen, begrep vi hur vackert och enastående vårt klot egentligen är. Först när vi kom till månen uppskattade vi jorden efter förtjänst. Kanske måste vi till Mars för att inse, att jorden inte tål att miss-handlas, och att livet på jorden faktiskt kan utsläckas.

Tanken att Mars en gång var en levande planet bebodd av en intelligent djurart, som naturligtvis inte behöver ha haft någon direkt likhet med den djurart som idag behärskar jorden i

kraft av sin genom hundratusentals år utvecklade hjärna, är inte på något sätt en uppseendeväckande eller ovetenskaplig teori. Den civilisation som kanske funnits måste ha efterlämnat kvarstående spår, vilka kan avslöjas vid framtida astronautbesök på planeten.

Det är inte nödvändigt att utgå ifrån att denna civilisation utvecklats från urmolekyler fram till intelligenta organismer på just denna planet. Mars kan mycket väl ha varit ett "ingenmansland" med goda livsbetingelser men utan en dominerande, intelligent djurart. En civilisation från ett annat solsystem kan ha "annekerat" planeten och bebott den genom årmiljoner, tills den så småningom - kanske genom teknologisk förstörelse - blev obeboelig.

En inflyttad civilisation har givetvis haft tekniska resurser att utrymma planeten och söka nytt livsrum. På samma sätt kan planeter i främmande solsystem "tillfälligt", dvs under miljoner år, ha hyst gästande civilisationer - eller egna sådana, som så småningom fått tekniska resurser att utrymma dem.

Keyhoe - bland andra - har lanserat tanken att en eller flera civilisationer måst lämna sina planeter, t.ex. efter naturkatastrofer, för att söka beboeliga planeter inom de närmaste solsystemen.

Om kanske tiotusen år kan jordcivilisationen - i den mån den överlevt så länge - befinna sig i samma situation. Tekniken bör då ha nått en sådan utveckling att "vi" har möjlighet att utforska en reträttplanet. "Vi" utrustar nyfikna tefatsbesättningar som rekognoscerar i de närmaste solsystemen! Tidsfaktorn för rymdresor behöver inte vara något avgörande hinder - Einsteins relativitetsteori och ljushastigheten som yttersta gräns är begrepp som nu utsätts för omprövning av den nyaste forskningen.

De teknologiska upptäckterna är nä-
forts. s. 14

Ufo-nytt USA

Titta där! Uppe på himlen!

Det är en jättestor rökring. Nej, det är ett oidentifierat flygande föremål.

Vad det än var som visade sig över Corpus Christie-bukten i Texas vid 10-tiden i går så var det konstigt.

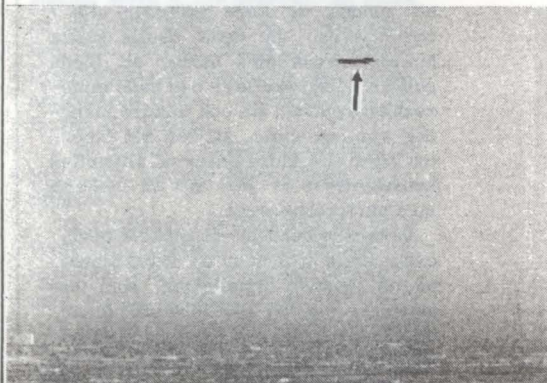
Människor stoppade upp, bilar körde in till vägkanten och alla lyfte på huvudet, skuggade ögonen med handen och tittade på vad som för det mesta beskrevs som en stor svart munkformat föremål som i flera minuter svävade högt uppe i den blå och klara skyn i riktning mot Mustang Island.

Flera observatörer, inklusive en civilpilot, som var i luften vid tidpunkten ifråga och försökte jaga föremålet, säger att det var ett UFO.

Det var emellertid inga rapporter om UFOs vid Naval Air Station (kustbevakningsstationen) eller hos National Weather Service (vädertjänsten) vid National Air Port. Den rådande uppfattningen där var att det rörde sig om en stor rökring som fångats in vid väderomslag.

Några observationer:

John Harding, en svetsare vars hobby är luftfotografering, flög en hyrd Cessna vid 10-tiden den 11 januari 1975. Han flög från Padre Island över Laguna Madre när han såg en "svart cylinder" något till höger om planet. Han och passageraren Lee Kitchens fick fatt på sina kameror och började

fotografera.

"Jag var i nivå med det på 600 meters höjd", sade Harding. Alltefter som det ändrade position verkade det vara mer cirkelformat, sa han. "Det var inte suddigt i kanterna (som ett moln). Det såg ut precis som om någon var målat i skyn", sa Harding. Det var ungefär 10 meter tvärs över, sa han. Sikten var alldeles utmärkt.

"Jag började följa efter det för att försöka ta mig en närmare titt", sa Harding. "Det rörde sig med ungefär 200 km/h, men jag lyckades inte ta in på det."

Den svarta "munken" verkade flyga bort från honom, sa Harding. Dessutom vände och krängde det ett par gånger. "Det gjorde manövrar. Det verkade som om någon kontrollerade det", sa han. Harding sa att han kom 1,6 km från det, men inte närmare.

Efter ungefär 25 minuter "började det upplösas" i ena änden tills det hade krympt till ett litet, gråaktigt moln på 3-5 m. i diameter, sa han. Harding vände sedan om då han började närma sig ett flygstråk.

Harding säger att det definitivt inte var vanlig flygmaskin och att det inte heller liknade en rökring. (Han säger att det rörde sig mot vinden vilket var svagt). Men han tvekar att kalla det ett flygande tefat.

Det gör emellertid inte fru Ray Jollif från Victoria som var ute och körde tillsammans med sin man längs Shoreline Drive nära staden Marina vid ungefär 9.30. "Jag tittade efter små gröna män, men jag kunde inte se några", sa hon.

Sittande i bilen "tittade jag upp och sa, 'Älskling, se på den där rökringen'. Det såg ut som en fantastisk rökring i skyn", sa hon. Jollifs, som båda är privatpiloter, körde intill kanten och observerade i ungefär en halv timma.

"Det svävade och rörde sig mycket, mycket sakta", sa hon och tillade att hennes man tog sig en titt på föremålet bredvid den parkerade bilen.

"Det var grå-blått och avgav rök el-

ler ånga. Röken var vit," sa fru Jollif. "Röken flyttade sig mot den vänstra delen (av en utdragen munk) och sedan visade sig en passagväg."

"Och helt plötsligt upplöstes det i en rökpuff", sa hon. "Jag har aldrig sett något liknande i hela mitt liv".

W.A. Sanders är radar-polis i Corpus Christi. Han var fri från tjänstgöring och var på väg körande till tvättinrättningen på Leopard Street mellan 10 och 10.30, när han fick se ett dusin bilar vid vägkanten, människor stående runtom dem tittande upp på himlen och sin kolega, motorcykelpolisen Felix Ochoa, "hoppande upp och ner mitt i gatan".

Alla tittade på det "lilla svarta föremålet" och ett närliggande "moln", sa Sanders. "För mig verkade föremålet runt", sa han, och verkade han något "som liknade en rökslinga, men det var ingen rökslinga".

Det stannade på samma plats, tydligt över Padre Island, i ungefär fem minuter och försvann sedan.

"Den mest fördömda sak jag sett", sa Sanders.

KÄLLA: The Corpus Christi Caller, 12/1 1975.

Ufo-nytt Sverige

Måndagen den 17/3 1975 gjordes en observation av ett föremål som enligt vittnesbeskrivningen inte kan ha rört sig om något känt fenomen, som ballong, flyg, meteor etc.

Vittnen till händelsen var:

Gun Käsper, Strandvägen 2 B, Hjärtevad, 55 år.

Kjell-Åke Käsper, Strandvägen 4, Hjärtevad, 24 år.

PORTS. FRÅN SID 2
REDAKTIONELLT

3000:- kronor. För att hjälpa upp tidningens ekonomi vore vi tacksamma om ni prenumeranter kunde berätta för era vänner om tidningen och på så vis öka prenumerationsantalet.

RED.

PORTS. FRÅN SID 11
HAR JORDEN EN FRAMTID?

turligtvis ännu bara i sin begynnelse. Inom en nära framtid väntar experterna revolutionerande uppfinningar. I Aftonbladet av den 25 maj 1974 säger en expertpanel att närmast i tur står kontrollen av "antigravitationen".

Solveig Käsper, Strandvägen 4, Hjärtevad, 23 år.

Bernth Skoglund, Hult, 40 år.

Observationen gjordes vid 9-tiden på kvällen vid sjön Hjärten. "Föremålet såg ut som ett stekt ägg", säger fru Käsper. "Det rörde sig diagonalt över sjön, på en höjd av kanske 500-1000 meter."

Föremålet observerades under 20 minuter varefter det försvann i fjärran tills det inte längre var synligt för blotta ögat.

UFO:ts bågformade bana var diagonal över sjön och det befann sig cirka 45 grader över horisonten. Föremålet roterade under sin färd, men någon rotationstid lyckades vittnena inte lägga på minnet då de blev mycket uppskrädda av observationen.

Objektet rörde sig åt nordväst och verkade skenbart vara större än en fullmåne. Föremålet som enligt vittnena sågs från sidan såg ovalt ut. Dess verkliga form kunde de ej uppskatta. Föremålet verkade flamma och spraka, men inget ljud hördes från det. Färgerna ändrades under observationens gång i skiftningarna orange, brunt och gult. Tilläggas bör att kvällen var stjärnklar.

KÄLLA: Telefonintervju med Gun Käsper vecka 16.

"Redan omkring 2020 har man kanske lyckats utnyttja tyngdkraftsenergin genom upptäckten av antigravitationen. Enkelt uttryckt: vi skulle kunna flyga omkring med en liten antityngdkraftslåda på ryggen"

Säkert är, att när man år 1969 kan sända människor till månen, så kan vår civilisation år 2069 (hundra år av accelererad utveckling) företa vidsträckta rymdresor och måhända skapa samhällen där människor framlever sitt liv på konstgjorda planeter i en bana runt jorden... Om man betänker det enorma klivet från fotogenlampan till månpromenaderna på ett hundra år är en sådan framtidsvision inte alltför fantasifull.

Rapportöversikt

BERG, HALLSTAHAMMAR, 27/1 1975

En märklig formation av oidentifierade föremål iaktogs den 27 januari över Berg i Hallstahammar. Det var sex lysande klot som i Y-formation på ordinär trafikflyghöjd i mycket hög fart försvann i nordlig riktning.

Det var 37-åriga förmannen vid Kolbäcks Metall, Valter Partanen, Lindvägen 6 i Hallstahammar, som gjorde iakttagelsen under några sekunder då han på kvällen den 27 såg ut över Bergs samhälle. De sex föremålen i formationen såg ut som lysande glödlampor och var för ögat i storlek som tennisbollar. Han bedömer avståndet från sin observationsplats i Hallstahammar till cirka tre kilometer.

(Vestmanlands Läns Tidning, 10/2 1975)

VÄNGE, 4/2 1975

Vid 16-tiden på tisdagen såg John Lövgren i Halla ett fenomen på himlen. Han var på väg i bil mellan Vänge och Sjonhem då han fick se ett mörkrött eldklot med rökutveckling. Det höll sig först till vänster framför honom. Han saktade ned farten och följde klotet. Men helt plötsligt försvann klotet och var borta.

En Björke-bo såg också föremålet. Han berättar att eldklotet stod stilla i 5 minuter. Sedan började det röra på sig och försvann på 4-5 sekunder. Det rörde sig då i riktning mot Vänge.

(Gotlänningen, 5/2 och 7/2 1975)

ROTSJÖN, 10/2 1975

Åndagen den 10 februari observerade 17-åringarna Lars Widerlund, Rotsjön, och Jan Nilsson, Tallträsk, Burträsk, mystiska ljussken i trakten av Rotsjön.

- Ett klot på ungefär en halvmeter i diameter syntes en bit ovanför trädkropparna på ett par kilometers avstånd. Det blev ett starkt gulvitt ljussken, berättar Lars.

(Norra Västerbotten, 22/2 1975)

KALMAR, GERMUNDSLYCKE 16/2 1975

StigEdenberg, Kalmar, intresserad amatör inom astronomi, kom upp på redaktionen igår och rapporterade om ett synligt föremål i rymden.

StigEdenberg berättar att han i söndags omkring kl 18.55-19.05 såg ett starkt lysande föremål i Giraffens stjärnbild. Ljusstyrkan var starkare än Polaris i Lilla Björnens stjärnbild men svagare än Capella i Kuskens stjärnbild.

- Vid första anblicken av stjärnhimlen, vid början av min promenad, upptäckte jag en starkt lysande stjärna, säger han. Den låg i Giraffens stjärnbild. Jag betraktade den cirka två minuter. Därefter gick jag hundra meter. Den fanns kvar. Betraktade min nya planet i ytterligare två minuter. Jag fortsatte hundra meter och iaktog den

en-två minuter till.

- Mennästa gång jag tittade upp, kanske efter två-tre minuter, var den borta, slutar hr Edenberg.

(Oskarshamns-Tidningen 18/2 1975)

Det var flera än ingenjör Stig Edenberg på Stensövägen i Kalmar som i söndagskväll såg ett av honom i tisdagens tidning skildrade himlafenomen, som han trodde vara en ny starkt lysande stjärna som sedan försvann. Åtminstone två damer har också sett det, den ena i Kalmar, den andra i Halltorp i Germundslycke. Damen i Halltorp är fru Jane Petersson, 53 år gammal, som tillsammans med sina söner, tjuguarige Bengt och femtonårige Egil, på söndagskvällen från kl 20 i två och en halv timme såg ett lysande klot komma seglande och stapna på himlen alldeles över trädtopparna i tallskogen där familjen bor.

Damen i Kalmar, som också såg ett himlafenomen på söndagskvällen, är Anna Berg på Norrgårdsgatan. Hon såg omkring kl 18 icke ett utan två starkt lysande föremål på himlen, det ena något svagare i skenet än det andra. Hon säger sig aldrig tidigare ha sett ett så starkt celest ljus. En bra stund stod hon och tittade på fenomenet utan att kunna fatta vad det rörde sig om.

Medan familjen iakttog klotet började det skifta i färg och blinka rött, blått, gult och vitt. Hon blev rädd, säger fru Petersson, och ringde därför till F12 i Kalmar, där man inte hade någon förklaring att ge. Inga plan var uppe då.

Efter att ha legat stilla började klotet röra sig i sick-sack över himlen, från vänster till höger och tillbaka, alltså med blinkande sken, varpå det gjorde en dykning över Halltorp och seglade över trädtopparna. Kl 20.30 tog fru Petersson åter kontakt med F12. Där förklarade man att man inte visste vad det rörde sig om och att man inte hade några väderballonger uppe.

Fru Petersson och de båda sönerna betraktade klotet som sagt under ungefär två och en halv timme. Kl 22.30 började detta förflytta sig i sidled vänster-höger varpå det rörde sig i riktning mot Ölands södra udde. Skenet var då fast gult, när det försvann ur vår åsyn, säger fru Petersson.

(Oskarshamns-Tidningen, 20/2 1975)

BACKE, 24/2 1975

Är det trots allt flygande föremål från främmande planeter som uppenbarar sig tätt som oftast på västrahimlen? Eller är det ett annat land som spionerar på lilla Sverige, och speciellt på västra. Det är två frågor man med fog kan ställa sig efter måndagskvällens underliga beteende över västra.

Nya Norrland åkte från Junsele mot Backe några minuter över halv sju. Mellan Junsele och Långvattnet lyste det plötsligt till på himlen och ett föremål kom flygande. Det parkerade sig på himlavalvet ganska högt över träden. Eftersom de senaste årens himlafenomen gjort oss fundersam stannade vi bilen snabbt. Plockade fram kameran och började plåta, men hann inte ta mer än ett par bilder förrän föremålet försvann med en väldig fart.

Väl framme i Backe återsåg vi samma föremål, då parkerat över Sunnansjöby. Åter upp med kameran och några bilder. Föremålet föreföll gungande i luften, starkt ljussken som skiftade i olika färger. Tio minuter senare var det försvunnet igen och helt borta.

(Nya Norrland, 26/2 1975)

SKÖLLERSTA, 2/3 1975

Finns det flygande tefat i Sköllersta? Ja, efter vad tioårige Christer Gustavsson berättat kan man tro det! Han och kompisen Torbjörn Andersson, 9, var vid etiden i söndags ute och gick i skogen nära hemmet. Plötsligt fick de se en gul ring sväva cirka femton meter framför sig. Den svävade på en höjd av 20-30 centimeter från marken. Inget ljud hördes. Efter de hade kommit ungefär två meter ifrån den fick de stötar i benen och i underlivet.

Pojkarna berättar att föremålet såg ut som en rund ring och det lyste gult. Inuti den större ringen fanns en mindre. Den stora ringen var som ett cykelhjul i diameter. Mellan dessa ringar rörde sig ett gult föremål hela tiden. Christer uppger att föremålet var synligt ca 15 sekunder. Så länge de var i närheten av det fick de stötar. När det försvann tog Christer tag i en buske och fick också då en stöt! Det syntes inga märken efter det märkliga föremålet.

När det försvunnit sprang Christer och Torbjörn hem med andan i halsen. Christers föräldrar, Roland och Margaret Gustavsson, trodde att de fantiserade först, men märkte på pojkarna att det var något särskilt. De gick upp i skogen senare men märkte inget. Inga som helst spår fanns. De lät pojkarna rita och beskriva det de hade sett utan att de visste om varandras berättelser. Christer och Torbjörn hade exakt samma berättelse. Efter denna kusliga händelse var de lite skrädda och Christer hade sovit hos mamma natten efter.

(Örebro-Kuriren, 7/3 1975)

BACKE, 10/3 1975

Tredje gången gillt brukar man säga. Och det blev det för de himlafenomen som visat sig över västra Ångermanland under den tid som gått av året. På måndagskvällen var återigen ett starkt lysande föremål, som skiftade i olika färger, parkerat på kvällshimlen. Föremålet stod i nordväst och visade sig under ca 40 minuter innan det försvann.

(Nya Norrland, 12/3 1975)

VINDELN, 10/3 1975

En upprepning av det för någon tid sedan observerade ljusfenomenet över Vännäs skedde på måndagskvällen i Vindeln kl 20.20 till 20.40. Minst två personer såg det sistnämnda, och den ene av dem, Rune Johansson, Mesele, såg också "vännäsljuset" när det var aktuellt.

Rune Johansson beskriver måndagskvällens upplevelse såhär: "Jag skulle gå till ladugården då jag såg att snön hade ett egendomligt violett sken och tittade upp mot himlen. Där strålade i väster ett runt, närmast bollliknande föremål, i färgerna rött, gult och grönt. Det var ett kraftigt sken, inte ett ljud hördes. Sammanlagt såg jag fenomenet i ungefär 20 minuter. En stor del av tiden stod det alldeles stilla, men ibland förflyttade det sig sakta i sidled, ibland rakt fram. Alltsammans var mycket likt den gång jag såg ljusfenomenet som omtalats från Vännäs. Den här gången ring-

de jag till en granne som bor ungefär 100 meter ifrån mig och bad honom att gå ut och titta.

Grannen Yngve Alfredsson bekräftar att han såg samma sak som Rune Johansson fastän under kortare tid och på längre avstånd än denne, eftersom Rune tagit sig en ordentlig titt innan han ringde. Ljusfenomenet försvann i västlig riktning.

(Västerbottens-Kuriren, 12/3 1975)

UPPSALA, 11/3 1975

I tisdags kväll exakt kl 20.18 såg en amatörafolog tre vita, klart skinande ljus i triangelform på himlavalvet. Vår sagesman kom i bil på Sunnerstavägen ut mot Dag Hammarskölds väg då han upptäckte fenomenet. Han stannade bilen och såg föremålet flyga i västlig riktning. Plötsligt vände det med en knyck och började flyga i sydöstlig kurs.

Farten var ca 200 till 300 km/tim och höjden någonstans mellan 500 och 1000 meter. Att det var ett flygplan är otänkbart, uppger iakttagaren. Sådana bär ju olika färgade positionsljus och dessutom kan inte ett flygplan vända med en knyck. Inte heller var det en helikopter. Och meteoror eller satelliter far inte heller fram i triangelform.

(Upsala Nya Tidning, 13/3 1975)

JÖNKÖPING, 13/3 1975

- Du som "tror" på flygande tefat. Titta ut nu, så får du se ett. Så sa 15-åriga Christer Lundberg till sin syster, fru Yvonne Westerlund, då hon på torsdagskvällen vistades i sitt föräldrahem på Norrahammarsvägen 75 i Jönköping. Det var vid 23-tiden, himlen var kristallklar och fenomenet visade sig över golfbanan.

- Jag tittade ut genom fönstret, berättar fru Westerlund, och såg då två starkt lysande punkter. Vi rusade ut min bror och jag och såg föremålet röra sig mitt över golfbanan. Föremålet såg ut som två djupa fat sammanpressade mot varandra. Det är svårt att uppskatta storleken, eller rättare, vi tänkte inte på det, bara stod och tittade på det. Det var en tjugande upplevelse.

- Det hördes inget motorljud, det liksom seglade fram, helt ljudlöst. Vi betraktade föremålet uppskattningsvis fyra-fem minuter. Vi kände inget obehag, ingen rädsla, men vi var båda mycket förvånade. Jag personligen tror på möjligheten av flygande tefat, men aldrig trodde jag att jag skulle få se ett.

- Nu kunde man ju tänkt sig att det var några ljus som härrörde sig från någon väg, men där föremålet uppträdde finns ingen väg. Det kan således inte ha varit någon bil. Och absolut inte något flygplan. Det rörde sig helt ljudlöst. Vi observerade först fenomenet som två lysande punkter. De befann sig mitt framför en stjärna. Det var därför man lätt observerade dem. Vi, min bror och jag, såg dem först mitt över taket till ladugården på Kättilstorps gård. Plötsligt såg man så tre lysande punkter och dessa rörde sig nu bort över en kulle som vi kallar för "Branten" på golfbanan.

- Jag sa till Christer, min bror, att han skulle springa in och hämta kameran, men just då stannade föremålet mitt över ett träd. Där stod det under några ögonblick, en av lamporna släcktes och plötsligt var föremålet borta. Det liksom upplöstes, precis mitt ovanför trädet. Det var som om någon släckt en lampa.

(Jönköpings-Posten, 15/3 1975)

ANEBY, 17/3 1975

Var det ett flygande tefat eller någon slags rymdfarkost som en anebybo iakttog strax före kl 21.30 på måndagskvällen på himlen strax väster om samhället. Det var ett föremål som kom söderifrån och gick i en båge i nordlig riktning. Föremålets form kan jämföras med ett bildäcks. Det var inte upplyst men runtomkring det slog det ut svart-röda lågor. Föremålet försvann mycket snabbt.

(Smålands Dagblad, 18/3 1975)

SUNDSVALL, 20/3 1975

Ett lysande klot försett med röd svans observerades på torsdagskvällen på himlen öster om Sundsvall av några sundsvallsbor. Klotet rörde sig och observerades under ungefär en timme, varefter det steg rakt upp.

(Sundsvalls Tidning, 21/3 1975)

KÖPING, 20/3 1975

Linda Hedman, Arboga, är intresserad av himlakroppar. När hon och hennes sällskap kom bilande från Köping mot Arboga rörde sig samtalet om universum och planeten Venus som den här kvällen, torsdag, omslöt av en gasliknande låga. Plötsligt fick Linda Hedman se någonting rött i bakgrunden och antog att det måste vara masten i Västerås. Men tanken avfärdades, för masten borde rimligtvis inte ha befunnit sig där den aktuella punkten var.

- "Masten" rörde på sig och kom närmare. Det blev ett rött klot som låg bakom oss. Vi parkerade i en ficka mellan Köping och Valskog. Farkosten stannade över skogen men fortsatte sedan mot Kröcklinge.

När klotet försvann körde hon och hennes sällskap iväg. Men parkerade igen på en p-plats på den nya vägen mot Himmata-Viby där farkosten stod still.

- Den sänkte sig och då förlorade den i färg. I stället blev den silverglänsande med gul anstrykning. Farkosten höjde sig och då svällde den upp och blev röd. Det var spännande och jag var övertygad om att farkosten skulle landa, säger Linda Hedman som tyvärr inte kunde fortsätta observerandet då skogen skymde.

(Arboga Tidning, 25/3 1975)

SEXDREGA, 21/3 1975

Vad var det för ett silverglänsa de föremål sexdregaborna skådade över samhället på fredagsmorgonen? Var det ett flygande tefat eller en väderballong eller något annat? Ja, detta frågar sig en del av folket uppe vid Lysjölds älderdomshem, sedan de vid 9-tiden på morgonen blivit uppmärksammade på fenomenet.

Indirekt var det den gamle mjölnaren Viktor Jansson som var orsak till upptäckten. Han fyllde nämligen 90 år på fredagen och då skulle vaktmästare Göte Karlsson naturligtvis hissa flaggan i topp. Så skedde, men när hr Karlsson tittade upp mot toppen för att se om flaggan föll ut som den skulle, då pekade flaggstången rätt på ett glänsande föremål, långt upp i luften.

- Jag tittade både en och två gånger, säger hr Karlsson, innan jag liksom förstod att det fanns något däruppe som inte var normalt. Kunde likna det vid en skarplysande stjärna, men den hade liksom både nos och stjärt så det stämde inte heller. Kallade på fler av både personalen som de gamla på hemmet, medan jag gick att hämta en kikare, säger hr Karlsson. Men det hjälpte inte mycket vid skådandet, ty avståndet vartydligt långt eller föremålet litet. Man har ju hört om vissa typer av väderballonger som liksom glänser i solskenet, kanske var det en sådan här. Men vi kunde dock skåda den i cirka en kvarts timme stående stilla rakt upp som om den ville vara med och hylla Viktor. Om ändrad solställning var orsak till att vi senare inte kunde se den eller den flyttat sig, det är svårt att avgöra, säger hr Karlsson slutligen. Det var i varje fall lite av mystik över det hela.

(Västgöta-Demokraten, 22/3 1975)

KÖPING, 21/3 1975

Tidigt på fredagsmorgonen blev Ingrid Jansson, Köping, och tre av hennes arbetskamrater vittne till ett himlafenomen. Hon och hennes kamrater Rakel Väliharju, Kolsva, samt Maj Alex och Ann-Marie Tyrestad, Köping, observerade fenomenet kl 02.50 på fredagsmorgonen. De vakar på lasarettet i Köping. Vid den aktuella tidpunkten var det dags för tepaus. Ingrid Jansson var på väg för att få sig en kopp när hon hörde Rakel Väliharju ropa:

- Titta på himlen! Vad är det?

Ingrid Jansson berättar:

- Jag skyndade mig in till Rakel och såg någonting stort. Det såg ut precis som när solen gick upp. Men den går ju inte upp i väster och ena kanten på det här var avskärmat. Det såg ut som en pumpa och den var orangegul. Det kunde inte vara månen heller för enligt almanackan gick den ned kl 1.56.

Under tiden hade de två övriga arbetskamraterna dykt upp och de betraktade fenomenet gemensamt. En av dem sprang också ut på en balkong för att kunna studera föremålet från en annan synvinkel. Det cigarrformade föremålet uppehöll sig ovanför Nyckelbergsskogen. Det fladdrade inte så det kunde inte vara fråga om något eldsken från någon eldsvåda, kom damerna överens om när de funderade över vad det kunde vara.

Natten var stjärnklar och inga moln iaktogs.

- Vi tyckte det var riktigt kusligt med det gulröda skenet. Plötsligt fladdrade det till och föremålet blev mindre och mindre och försvann i riktning mot Kolsva, uppger Ingrid Jansson som uppskattar att fenomenet betraktades mellan 5 och 6 minuter.

(Bärnslagsbladet, 24/3 1975)

ARBOGA, 22/3 1975

Nattvakten Sven-Evert Ekholm iakttog natten till lördagen ett himlafenomen. Ekholm hade avslutat sitt arbetspass då han från sin bostad i Vasastan i Arboga såg ett rödaktigt föremål stort som en halvmåne och i format som en rugbyboll. Fenomenet syntes mot norr över skogsbrynet mellan kl 3 och 4 på morgonen.

- Vänstra sidan försvann mer och mer och fenomenet liknade mot slutet en cigarr

innan det försvann efter ca fem minuter. Som nattvakt är jag van att iakttä himlen, stjärnorna, månen och till och med satelliter. Men något sådant här har jag aldrig tidigare sett, berättar hr Ekholm. Det var stjärnklart vid tillfället och månen hade redan gått ner. Föremålet stod stilla över skogskanten. Halva sidan verkade försvinna efterhand. Föremålet upptog ca 5 cm yta från min observationspunkt.

(Arboga Tidning, 25/3 1975)

ÖRERYD, 22/3 1975

Vad var det för en främmande farkost som lantbrukare Artur Levinsson, Ulvestorp, Öreryd, observerade vid 8.30-tiden på lördagsmorgonen när han var på väg till ladugården. Föremålet uppehöll sig något tusental meter upp i luften västerut i trakten av Äspås och Bjärsved. Det var inget som helst motorljud och förflyttade sig mycket snabbt samt försvann efter 3-4 minuter.

- Något flygplan var det absolut inte, säger Artur Levinsson som själv är hemvärnsbefäl. Det liknade nästan ett luftskepp av typ Zeppelinare och var silverglänsande. Jag kunde alls inte se några vingar, men däremot observerade jag att nosen var fyrkantig och att det fanns något som liknade en dörr eller kanske snarare en port. Storleken är svår att ange. Det som förvånar mig mest var farkostens snabba rörelser. Den lekte som en glad fågel och stack ibland av som en raket för att nästa sekund stå helt stilla.

Artur Levinsson berättar att han stod och iakttog föremålet knappa fem minuter och för att ha något vittne skyndade han in i ladugården för att hämta sin hustru. Det tog endast några få sekunder, men då var allt borta.

(Jönköpings-Posten, 27/3 1975)

KOLSA, 25/3 1975

Britt-Marie Andersson och Hedvig Jonsson fick på tisdagsmorgonen något av en chock när de plötsligt fick se ett orangefärgat föremål svävande över läkarmottagningen. Britt-Marie Andersson berättar så här:

- När jag cyklade från min bostad i området Bergtorpet ungefär en kvart i fyra på morgonen fick jag se ett underligt föremål på himlen. Jag tittade inte så noga just då men när jag kom på den plats där jag brukar hämta upp tidningarna såg jag fenomenet igen. I luften strax ovanför läkarmottagningen svävade ett orangefärgat föremål, till formen liknade det en stor boll men var urgröpt eller inåtbuktat på undersidan.

- Min arbetskamrat Hedvig kom just då och jag frågade henne om hon såg samma sak. Det gjorde hon. Tillsammans iakttog vi den underliga tingesten. Den gav inget ljud ifrån sig och den var inte i rörelse, däremot ändrade den form. Inbuktningen gav ut sig och föremålet blev helt runt. Efter ungefär fem minuter mattades det ut och försvann.

Britt-Marie och Hedvig känner sig naturligt nog uppskakade av den här händelsen, i synnerhet Britt-Marie tycker det är ganska kusligt. Hon har nämligen sett ett UFO-fenomen tidigare. Det var för ca tre år sedan då hon på gräsplanen framför en av de s.k. Kolsvågårdarna såg ett äggformat silverglänsande föremål. Föremålet befann sig ett litet stycke ovanför marken. Mellan föremålet och marken iakttog Britt-Marie något som liknade ett kraftfält eller en luftkudde. Det liksom dallrade, säger hon.

(Vestmanlands Läns Tidning, 26/3 1975)

VISBY, 2/4 1975

Klockan tjugo över fyra på onsdagsmorgonen observerades ett eldklot i nordlig riktning från Visby. Klotet rörde sig från öster till väster. Tio minuter senare rörde sig ett raketliknande föremål i samma riktning.

- Båda rörde sig helt ljudlöst och ganska snabbt, säger kapten Torsten Jacobs-

son, som gjorde observationen från sitt hem på Björngränd i Visby. Den första observationen syntes som ett eldklot, och gick strax över molnen verkade det som. Den andra var ett tydligt synligt föremål, format som en raket.
(Gotlands Allehanda, 3/4 1975)

KRAMFORS, 3/4 1975

- Jag såg ett eldrött klot som höjde sig och sänkte sig på himlavalvet. Klockan var strax efter 18.30 på torsdagen, det var vackert väder och mycket egendomligt allsammans, berättar Arvid Hållberg på Egnahemsvägen i Kramfors.

Himlafenomenet observerades mot Finnmarkshället. Ett stort lysande klot syntes en god stund vid horisonten och det märkliga var att det höjde och sänkte sig flera gånger. Något ljud i samband med dessa rörelser förmärktes inte.

(Nya Norrland, 5/4 1975)

TORSTUNA, 5/4 1975

Från vanligtvis välunderrättat håll meddelas att ett oidentifierat flygande föremål observerats i Torstuna på lördagskvällen vid 20-tiden. Det lysande föremålet, som hade rektangulär form, avtecknade sig tydligt mot himlapällen.

(Enköpings-Posten, 7/4 1975)

SÖDERHAMN, 11/4 1975

Ett "himlafenomen" såg familjen Jonsson på Granvägen i Söderhamn på fredagskvällen. Vid 22.30-tiden observerade de något rött på himlen. "Fenomenet" var synligt i riktning mot Norrala. Det förflyttade sig i olika lägen över himlen. Efter "fenomenet" som var synligt under en halvtimme kunde familjen Jonsson se olika strålar.

(Söderhamns-Hälsinge-Kuriren, 12/4 1975)

TRANÅS, 13/4 1975

- Det hade tefatets karakteristiska form med en jämn cirkel som mot mitten höjdes i en kupol. Ett kraftigt gulvitt sken som strålade strax ovanför skogsbrynet i väster.

Detta berättar vaktmästaren i Missionskyrkan, Allert Magnusson. Hela familjen iakttog på söndagskvällen detta lysande fenomen omkring kl 22.15-22.30. Fru Birgit Magnusson betraktade ljusklotet med kikare och berättar att "tefatet" stod stilla strax ovanför skogsbrynet mellan Trollsjön och Höganloft. Därefter rörde det sig och försvann sakta men kom tillbaka efter några minuter.

- Det kan omöjligen ha varit en stjärna, både formen och storleken talar mot detta. Inte heller en helikopter eller flygmaskin. Jag har också mycket svårt att tro att det var en väderballong, säger Allert Magnusson.

(Tranås-Posten, 14/4 1975)

Ufo-landinger i Danmark

SANNINGEN OM DET ÖVERNATURLIGA

av Thor-Leif Dahnielson

Recension: B. Tingstedt

Det övernaturliga...

Nästan varje vecka kan man läsa i veckotidningar om spöckerättelser och medier som påstår sig ha kontakt med döda människors andar och förmedlar budskap från dessa till deras levande släktingar och vänner.

Är det de dödas andar som går igen och spökar? Vad beror uppenbarelser vid dödsfall på? Är det verkligen de döda som medier har kontakt med eller finns det någon annan mera naturvetenskaplig teori...?

I boken "Sanningen om det övernaturliga" (Waldia förlag, ca-pris 29:-) presenterar författaren Thor-Leif Dahnielson en analys av tänkbara orsaker till de s.k. övernaturliga fenomenen och visar att vår tillvaro omfattar mycket mer än vi normalt är medvetna om.

Efter att ha redogjort för, och räknat upp, ett otal exempel på övernaturliga fenomen, övergår författaren till att redogöra för människans undermedvetna, som innehåller en väldig och okänd värld... Dahnielson visar att en stor del av vårt själsliv är omed-

FUFOS har i dagarna gett ut en ny bok i samarbete med Dansk UFO Center. Boken heter "Ufo-landinger i Danmark" och är sammanställd av Willy Wegner. Den innehåller berättelser om 120 tillfällen av närobserverationer, landningar och kontakter med humanoider från 50-talet till 1972 - alla från Danmark. Boken är för övrigt tryckt i offset och snyggt inbunden.

Det är den första danska bok, som innehåller en samlad översikt över offentliggjorda observationer, och är den första bok som uteslutande innehåller danskt material.

Boken som är på 112 sidor (format 16,7 x 23,5 cm) kostar 19:50 i danska kronor och kan beställas från FUFOS, Brobergsgade 12, 1 th, 1427 Köbenhavn K, Danmark. Är Du intresserad så passa på att beställa boken snarast då den är tryckt i en mindre upplaga.

Borgny Tingstedt

vetet och att vårt vakna medvetande i ett visst ögonblick bara omfattar en liten del av det totala psykiska innehållet.

Författaren övergår sedan till att visa hur senare års forskning visat att all materia och dess atomer har en förmåga att registrera och bevara impulser, intryck, på ett liknande sätt som en bandspelare, bara med det undantaget att materiens inspelningstape tycks vara oändlig. Kanske är en oändlig kombination av materiens elektromagnetiska kraftfält i fråga om frekvens, våglängd och styrka svaret på hur denna lagring sker.

Undermedvetet kan varje individ motta intryck av vad som registrerats i atomerna, men endast ett fåtal människor kan med sitt jagmedvetande tolka dessa intryck. Och i de flesta fall har intrycken tolkats helt felaktigt.

Observationer av "spöken" och "genångare" kan hänföras till att information har lagrats i atomerna på den plats den döde levat och att personer under vissa betingelser har kunnat motta intrycken och trott sig se den dödes ande, då i själva verket synbilden endast var en hallucinatorisk tolkning av intrycket.

Att skilja en hallucination från verklighet kan vara mycket svårt, ty de bilder hjärnan skapar kan te sig mycket verkliga för den som upplever dem.

Undermedvetna minnen i kombination med ångest, rädsla och yttre intryck kan i ett flertal fall ge upphov till hallucinationer i form av spöken. Uppenbarelser vid dödsfall förklaras lätt med att personer i dödsögonblicket sänder ut tankeintryck, och att en släkting kan uppfånga dessa genom att hon eller han på något vis går och oroar sig för den döende.

Att mediet kan verka ha kontakt med en persons döda släktingar kan förklaras på så vis att mediet kan avläsa personens dolda minnen om den döde ur dennes undermedvetna och sedan tolkar detta som budskap från den döde. Detta är enligt författaren endast ett själv-

bedrägeri. Automatiska författare, andliga ledare m.m. hör till de saker som Dahnielson förklarar genom den teori han lägger fram. Boken är en bra motvikt till spiritisternas övertygelse och lägger fram en naturvetenskapligt fullt hållbar teori som mycket väl kan vara sanningen om det övernaturliga...

I kom mande nr:

NY ARTIKELSERIE OM
"LIV I UNIVERSUM"

BERMUDATRIANGELN - HUNDRATALS
FARTYGS OCH FLYGPLANS GRAV -
UFO-BAS ELLER OKÄNT NATURFENOMEN

PROJEKT URD:s UTVECKLING

EN HUMANOIDOBSERVATION FRÅN
ALABAMA; USA PRESENTERAS -
FOTO AV VARELSE

